

{ אז נדברו }

פרשת משפטים תשפ"ג | לסדר: " ואיבתי את אויבך וצרתי את צורךך... " | גליון מספר: 593

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

קול ברמות נשמע... רחל מבכה על בניה... מיאנה להינחם...

כן... ירמיהו הנביא כבר מתנבא שמידי יום יוצאת רחל מקברה... ומשם היא הולכת לעיר רמה... (מה שכיום נקרא שכונת רמות) ושם היא מחפשת את בניה... וכשהיא רואה שאיננו!!! הרי קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה... מיאנה להינחם...

בשבוע האחרון הבכי תמרורים הזה קיבל מימד חדש!!! שם בזירת האסון הייתה נוכחת בין הייתר מאמע רחל וראתה את הזוועה... רחל ראתה במו עיניה את עולליה נטבחים בידי בני עוולה... והצטרפה לנהי בכי תמרורים של כל בית ישראל על בניה כי איננו... מי יתן שגם כלל ישראל יצטרף במהרה למנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה... יום יבא ונבין חשבונות שמים... ועד אז לא נותר לנו אלא להישען על ההבטחה שהקב"ה מבטיח לרחל שם ברמה... את הבטחת הנחמה שקראנו ביום הדין "ויש שכר לפעולתך... ויש תקווה לאחריתך, ושבו בנים לגבולם..." למה רחל צריכה לצאת מקברה ולעשות את כל המסלול של הקו המוכר שעובר מדרך חברון עד רמות?? למה דווקא שם היא בוכה? למה היא לא יכולה לבכות מקברה בבית לחם???

וההסבר הוא: שרחל נקברה בבית לחם... ובית לחם היא נחלת יהודה... ויהודה הוא הרי בן של לאה ולא של רחל... וכשרחל רוצה לראות מה קורה עם בניה!!! בשביל זה היא צריכה לצאת מקברה ולעבור את הוואדי של מי נפתוח (ליפתא כיום) ששם עובר הגבול שבין נחלת יהודה ובנימין... ורמה שייכת כבר לבנימין... שם!!! שם רחל מחפשת את בניה ו... וכששם היא רואה שאיננו... אז קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים...

ההסבר הזה הוא אולי טוב בשביל מדריכי סיורים... אבל טמון כאן עומק גדול:

לאה אף פעם לא בוכה... רק רחל בוכה!!! ולמה?? כי לאה מייצגת את פרשת שקלים!!! לאה מייצגת את נקודת היהודי שכל יהודי באשר הוא, הוא בן של ה'... שעל זה נאמר "העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט..." בנקודת היהודי שהוא חלק אלוהי ממעל... בזה יש שיוויון מוחלט בין הצדיק הקדוש ביותר לבין היהודי השפל והגמון ביותר... (זה כמו שלדוד המלך יש שני ילדים... שלמה ואבשלום... מצד ההתנהגות שלהם יש הבדל שמים וארץ... אבל מצד אבא דוד... שניהם בנים שלו באופן שווה!!! הוא אבא אוהב שלהם בשווה!!!) לאה מייצגת את מערכת היחסית של בנים אתם לה' אלוקים, ובנקודה הזו אין שיוויון! אין תהפוכות!!! אבא זה אבא ותמיד ליבו על בנו... לאה אף פעם לא תבכה על הבנים שלה כי איננו!!! אדרבה... ישנם!!! עודם!!! הם קיימים!!! אבא אף פעם לא מאבד את הבן שלו... לעומת זאת רחל מייצגת את היהודי ממקום של הרעיה... ממקום של עבודת ה'... ממקום של מערכת יחסים ששם יש תנודות ושיוויון לפי המצב... יש תקופות מלבלבלות במערכת הנישואין ויש תקופות שמערכת היחסים יורדת לשפל של כל הזמנים עד כדי גירושין... ועל זה רחל מיאנה להינחם כי איננו!!!

כשרחל הולכת לרמות ופוגשת שם את בניה... שכונות שלמות של יראים ושלמים לדבר ה'... היא בוכה ואומרת: דודי דודי... למה נטשתני?? הרעיה כ"כ רוצה שתשוב אליה... כ"כ מרטיבה לפניך בתורה ומעשים טובים... אז למה לנצח תשכחנו... איך ילדים כאלו טהורים ממשפחות של צדיקים גמורים... איך בני עוולה מקבלים רשות לנפץ את עוללנו אל הסלע?? למה זנחתני??

ואז רחל חוזרת לקברה... ושם היא פוגשת את המארכת- לאה אחותה, שזו הנחלה של בנה יהודה ולאה מרגיעה אותה ואומרת: אחותי רחל... נכון... חזרת עכשיו משכונת רמות וראית יהודים יראים ושלמים ואת לא מבכינה למה לנצח תשכחנו תעובנו לאורך ימים... אבל תביני... חוץ מרמות יש עוד כמה שכונות... וחוץ מהחרדים והיראים לדבר ה' שבשבילם הקב"ה אולי ה' היה כבר חוזר לביתו... אבל אל תשכחי שיש לה' עוד בנים אחרים רחוקים... עניים ודלים במצוות... וגם עליהם אבא שבשמים לא מוותר... כמו שהילדים הטהורים האלו שנעקדו לא טעמו טעם חטא וה' כ"כ אוהב אותם... והוא רוצה לתת גם להם צ'אנס... והנה כעת בשבוע זה מסתיימים ימי השוכבים... כדי לאפשר ושובו בנים שוכבים לגבולם!!!

אין ברירה!!! רבינו הרמח"ל אומר שלקראת סוף התיקון השלם... בשביל לגאול את עם ישראל צריך להפעיל את הנהגת היחוד!!! שזה אומר שה' מתגלה ברחמים גמורים על בניו... וגואל אותם בגלל שאני פה האבא ואתם הבנים שלי... ואני אוהב אתכם ללא תנאים...

ובשביל לעורר את הנהגת היחוד... צריך אותנו!!! אנחנו אלה שמעוררים את ההנהגה הזו... ואיך?? בזה שאנחנו אוהבים את ה' בלי תנאים... ולא שואלים שאלות ולא מהרהרים אחר ה'... אלא אנחנו הולכים אחריו בתמימות כמו ילדים טהורים שלא שואלים שאלות על אבא...

כשמגיע כזה אסון נורא וילדים שלא טעמו טעם חטא נטבחים והיהודי לא שואל שאלות בשכונת רמות... או אז הקב"ה מופיע גם ברחוב המלך ג'ורג' ומוכן לגאול את הבנים הכי רחוקים בלי לשאול שאלות... אם אנחנו מוכנים ללכת אחריו יתברך בתמימות ולהתייחד איתו ולהיות אחד איתו... או אז ושב ה' אלוקיך את שבוךך ומשיב בנים לגבולם בלי לשאול שאלות איפה היית עד היום... לאה מנגבת את הדמעות של אחותה רחל ואומרת לה:

מנעי קולך מבכי... אם הבנים שלך שם ברמות מקבלים באהבה את גזירת ה' ולא שואלים שאלות!!! אז אבא שבשמים מוכן גם הוא לקבל באהבה את כל הבנים השוכבים שלו וגם הוא לא שואל אותם יותר מידי הרבה שאלות... ושובו בנים לגבולם... משיח בן דוד כבר בדרך... אבא שבשמים משיב אהבה ללא תנאים למי שאוהב אותו בלי תנאים... כן... בימים אלו לא נותר לנו אלא להתחזק בלהתייחד עם ה' ולא להרהר!! אהבה ונאמנות בלי תנאים!!!

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם
בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

להיות פתוח לרפורמות!!! הערה חשובה בלימוד ההלכה...

כמו כל יהודי... אני משתדל ללמוד משנה ברורה הלכה למעשה כדי לדעת איך להתנהג כמו יהודי... יום אחד פתאום תפסתי את עצמי: משום מה... נכון לחמש שנים האחרונות לא ידוע לי על איזשהו שינוי הלכתי מעשי שנעשה אצלי בחיי היום יום... לא ידוע לי שיום אחד פתאום התחלתי להקפיד בקידוש לעשות כך או כך... לא ידוע לי שהתחלתי בתפילין להקפיד על... או שהתחלתי לאחרונה לבדוק את הציצית לפני הברכה... וזה הרי לא הגיוני!! כי אם באמת פתחתי משנה ברורה לאורך החמש שנים האחרונות... מוכרח להיות שהיו לי שם פה ושם הפתעות הלכתיות!!! כל מיני חידושים הלכתיים שלא ידעתי אותם עד כה... אז למה לא זכור לי על שום שינוי הלכתי מעשי שהתרחש אצלי לאחרונה?? הרי תסכים איתי... ש-למה אני לומד משנה ברורה?? כדי לדעת הלכה!! זאת אומרת: אני לוקח בחשבון שיש משהו שאני עדיין לא יודע... אז איפה זה? מה... אתה רוצה להגיד לי שלאורך החמש שנים האחרונות המשנה ברורה לא חידש לי כלום כלום כלום??

אלא מאי??? מוכרחים לומר שקיים איזשהו קצר!!! כלומר: ככל הנראה... כשלמדתי משנה ברורה בטח שהיו לי כל מיני הפתעות וחידושים... אבל כנראה זה נשאר במ"ב... לא הצלחתי לתרגם את זה לחיים... וזה די מוזר!!! כי מילא כשלומדים זה בא בחביתו וזה בא בקורתו אני מבין שקשה לתרגם את זה לתאונת שרשרת במכוניות... או לחילופין, מילא כשלומדים הלכות שמירת השלשון בח"ח וכתוב שם הלכה ישישה שאסור לקבל לשה"ר אני מבין שעלול להיות קצר בין ההלכות כמות שהם לבין הנייעס והלשה"ר של החדר תה... אבל כשמדובר בהלכות ק"ש שהנושא מונח על השלחן והביאור הלכה מסיק שם איה משהו האם להגיד אמר אחרי הבחור בעמו ישראל באהבה או לא... איך יכול להיות שכעת... תוך כדי כתיבת שורות אלו... אני לא זוכר להגיד לך מה המסקנה שלו? הרי למדתי את זה... והוא אמר בדיוק מה לעשות... ולמחרת הרי שוב היה ק"ש... ו... והרי הייתי אמור לנהוג לפי מה שראיתי אתמול כתוב במ"ב... אז איך אני לא יודע כעת להגיד לך מה כתוב שם...??

וכנראה מתברר שללימוד הלכה באופן ממוקד יש קצר יחודי משלו!!!

העניין הוא כך: כשאני מגיע ללימוד הלכה המעשי!!! היות והמשנה ברורה מדבר על משהו שאני כבר עושה כל יום כל יום... ממילא אני מגיע ללימוד עם דעות מוקדמות!!! הדוגמה המצוינה ביותר זה מלימוד המשנה והגמ'... יום אחד אני לומד משניות וכתוב שם שאם ירד לטבול ופתאום הגיע הנץ החמה, אם יכול לעלות ולהתכסות ולקרות עד שלא תנף החמה יעלה ויתכסה ויקרא, ואם לאו יתעטף במים ויקרא... אם פעם למדת את המשנה הזו... מה כתוב בה?? שמעיקר הדין חייבים לקרא ק"ש ממש ממש בהנף החמה... וזה קשוח!! אם אתה במקוה... תתכסה במים ותקרא... נכון? זה מה שכתוב במשנה...

כשאני כעת לומד איתך את המשנה הזו... מה עובר לך בראש באותו רגע?? לא יודע מה... לא יודע מי... דבר אחד ברור לי: שאין הלכה כמו המשנה הזו!!! למה? מי אמר לך?? מה פירוש... כי עובדה... אנחנו לא נוהגים ככה... אה... אבל זה כתוב במשנה... אז בסדר... אז בטח הגמ' מדברת על זה ואומרת שמתניתין דלא כי האי תנא... רגע... ואם הגמ' לא מדברת על זה... אז הראשונים מדברים על זה... ואם הראשונים לא מדברים על זה? לא יודע... לא משנה... ברור לי שזה לא להלכה!!!

למה? כי יש לי דעה מוקדמת!! אני לא חדש פה... אנחנו כל יום אומרים ק"ש... ולא ידוע לי שכולם קמים לותיקין... ואם פעם ראיתי מישהו שיוצא מהמקוה וקורא ק"ש בבהלה זה רק בסוף זמן ק"ש גר"א... אף פעם לא ראיתי כזה דבר בותיקין... בקיצור: אתה קולט?? ברור לי שאין הלכה כמו המשנה הזו... ומאיפה זה ברור לך?? מהדעה המוקדמת שלי!! טוב... אז כל זמן שמדובר במשנה ואפילו בגמ'... שהרבה פעמים אנחנו רואים הנהגה בגמ' ומהרגע הראשון אנחנו יודעים שזה לא נהוג בימינו ולא נפסק להלכה... נו... אפשר להבין... סו"ס אחרי המשנה יש גמ', ואחרי גמ' יש ראשונים ואח"כ יש אחרונים שמעמידים אוקימתות... ולכן אפשר להבין אותנו למה אנחנו מגיעים לגמ' עם דעות מוקדמות... ואדברה... טוב שכן... סו"ס לא פוסקים הלכה לא ממשנה ולנו אין רשות גם לפסוק לבד מהגמ'...

דא עקא!!! שגם כשאני מגיע ללמוד משנה ברורה... גם לשם!!! גם לשם אני מגיע עם דעות מוקדמות!! בדיוק השבוע למדתי מ"ב והיה כתוב שם משהו שאף פעם לא נהגתי כך... הנושא שם היה היסח הדעת בסעודה... שמי שבא לאכול ארוחת צהרים והתחיל לאכול תפוז או עוף... (כלומר: מהדברים שאינם טעונים ברכה לאחריהם במקומו) וזו באמצע הארוחה הוא קם והלך לרעג לחדר השני בתוך הבית... (והוא לא כיון על זה בשעת הברכה) כשהוא חוזר... הוא צריך לחזור ולברך שוב ברכה ראשונה... אני רואה את זה כתוב ברמ"א... ואני אפילו לא נבהל!!! למה?? ברור לי שזה לא נפסק להלכה!!! למה?? כי... כי אני כבר ששנים מסתובב בבית תוך כדי ארוחת צהרים ומעולם לא ברכתי שוב ברכה ראשונה ולא כיוונתי ולא כלום... ממילא לא יכול להיות שהרמ"א הזה נפסק להלכה... כי בטח המ"ב מביא את השיטות שחולקות... נו... אני מסתכל במ"ב... הופ... גם המ"ב מסכים עם הרמ"א... לא יכול להיות... אז בא נסתכל במשנה ברורה של דרשו... הרב אלישיב... ר' ניסים... משהו...

הההלו... אסור למשנה ברורה להפתיע אותך עם הלכות שלא נהגת אותם עד היום?? אם אתה באמת חושב שלמשנה ברורה אין מה להוסיף לך... אז למה אתה לומד אותה?? בקיצור: פתאום קלטתי שזה הסיפור!! כאן טמון הקצר בלימוד הלכה!! כשאני מגיע ללמוד הלכה... אז ממה נפשך... אם ההלכה הזו מוכרת לי וגדלתי עליה... אז אני לומד פה שטייגן תורה... ואם פתאום יש פה איזה הפתעה הלכתית... אז... אז לא יכול להיות!! לא יכול להיות שזה נפסק להלכה... בקיצור: זו נקודה למחשבה... צריך להכניס לראש... אם אתה רוצה ללמוד הלכה... תנשום נשימה עמוקה ותהיה פתוח לרפורמות!! כן... קח בחשבון שאתה הולך לגלות שיש משהו שלא ידעת אותו עד היום ומשהו חדש קורה פה!!!

מי יודע... אולי זה הפשט בדברי הרמב"ן באגרתו שמזהיר: "וכשתקום מן הספר, תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו..." חשבת פעם מה בא כאן הרמב"ן לזהיר אותנו? הרמב"ן אומר לבנו: דווקא אני הרמב"ן!! דווקא בגלל שאני כ"כ לא חדש פה! דווקא בגלל ששנים ע"ג שנים אני מקפיד קלה כבחמורה! הרי כשאני לומד בפעם המי יודע כמה איך צריך להתנהג כמו יהודי אני מוכרח להיות פתוח לשינויים... לא להגיע עם הידע המקדים שלי... לקום מהספר ולנסות לחשוב איה הפתעות היו לי פה היום?? לא להיבהל מההפתעות... נקודה למחשבה.

ניתן לרכוש את המהדורה החדשה והמורחבת של הספר - "ואהבת!"

המשמש בין היתר כ"ב של הספר 'אהבתי'.

למה לא כל תפילה מתקבלת?? ומה העניין של אבא שבשמים בכל הסבל שיהודי עובר?? איך לקבל באהבה את החולשות האישיות, את ההמתנה בשידוכים, את המצב הפיננסי?? איך ניתן לתרגם תקופות קשות בחיים (בשלב של עד הישועה הקרובה) למכרה זהב של המלכת ה'?? מתי מתפללים וזועקים ומתי צריך לקבל באהבה?? ובנסיבות הכאובות של האסונות השבוע האחרון: כיצד רואים בעין של יהודי מאמין את ההסתרת פנים של הטרגדיות האחרונות בראותנו דם של יהודים טהורים נשפך כמים... מה עושים 'עם זה'?? איך מתרגמים את זה להתחזקות באמונה ובנאמנות לה'?? (אגב: במאמר הפתיחה בגיליון זה מוזכר על קצה המזלג מסוגיות אלו שנוגעות ברומו של עולם...)

ניתן להשיג בפלא:

0527683095 0548446691

כמו"כ ניתן להשיג אצל הנציגים בישיבות ובמוקדי המכירה של גיליון זה.

חלמת להמריא... לנסוק... לפתח מעוף... ?

כשהייתי בחור... באחת התקופות היותר קשות של מאבקי רוח ונפש... נתקפתי בכאבים מתמשכים שהגעתי למצב שלא יכולתי להירדם בלילה בלי לקחת כדור לוריון שהרופא שלי לא אהב לתת אותו... והוא עשה לי הרבה פרצופים עד שהוא שחרר... ותכל'ס... המצב היה שאני לא יכול להירדם בלי הכדור הזה... והנה... יום אחד שוד ושב... יום אחד אני מגלה שנעלמו לי הכדורים... ו... והמשמעות היא שאם אני לא קונה חדש... אני לא נרדם הלילה... ולהתקשר לרופא?? פחדתי... ידעתי שהוא לא יסכים... בקיצור: צרות מוכרות של אנשים פחות מוכרים...

הייתי שבור!! מה אני עושה... איך אני משכנע את הרופא... שכן יסכים... שלא יגיד לי שאני סתם וכו'... איך משכנעים אותו?? הייתי כ"כ ירוד ומתוסכל ועעל הפנים... הלכתי לא פחות ולא יותר לכותל המערבי!!! במשך חצי שעה אני מתפלל לה... אנא ה... עוד מעט אני מתקשר לרופא... ותעשה שהוא יסכים!! שיתן לי את הכדור... ושיהיה בבית מרקחת... כדי שאני אצליח להירדם בלילה... במקביל... תוך כדי שאני מדבר עם ה'... אני נכנס לפסימיות שאו"י... מסתמא הרופא לא יסכים... (אתה מכיר את זה שתוך כדי שאתה נותן לרבש"ע רעיון איך לעזור לך... אתה פתאום חוזר בך... כי אתה חושב שזה יותר מידי 'מסוכן') ואז מצאתי את עצמי אומר לרבש"ע בגמגום ובחצי פה... רגע... ו... ואם חס ושלום הרופא לא יסכים אז אנא ה'... ש... ש... שאני בכל זאת אצליח להירדם בלילה... גם בלי הכדור... את המשפט האחרון הזה אמרתי בגמגום... אמרתי אותו מהר... ומאוד בשקט... כי סו"ס אני מקווה ומעדיף שהרופא יתן לי את המרשם... כדי שלא יהיו בעיות... ותכל'ס... את אשר יגורתי בא לי... הרופא כעס... לא הסכים לתת לי את המרשם... מה זה פה... זה נרקוטיקה... אם נאבד לך אני לא נותן לך חדש... ואכן נאלצתי באותו לילה לשכב במיטה בלי כדור... התכוונתי לליל שימורים... אבל היות וכבר לא היה לי מה להפסיד... אז ביקשתי מה: שאולי... אולי בכל זאת... אולי בכל זאת שאצליח להירדם בלי הכדור... והפתעתי בבכור!!! ולהפתעתי גיליתי שהרבש"ע יכול להפיל חבלי שינה על עיני גם בלי כדור הרגעה... ושם!!! שם בבוקר המכוון הזה הסתיימה לה תקופה קשה מאוד... פתאום הבנתי שבתפילה מותר קצת להפעיל מעוף... גם כשאתה מתפלל שהרופא יסכים לתת כדור כדי שתוכל להירדם בלילה... מותר להעזי לחשוב שאם אני כבר מדבר עם בורא של כל כל העולם... ואני מבקש ממנו שהרופא יסכים לתת מרשם אפשר גם לבקש ממנו שיפטור אותי לגמרי מהקביים האלו.

שיש בידו למחות ולא מוחה... שתבין: שרי עשרות זה לא מועצת גדולי התורה ולא מועצת האדמו"רים... שרי עשרות זה מגיד שיעור דף היומי... או בחור מבוגר בישיבה... או אברך ממתפללי בית הכנסת... או בקרב המשפחה הקרובה. וכל אחד מאיתנו במשבת הנקודתית שלו נמצא ברשימה של ה-88.000 אלף ראשי העם... ובינינו. אנחנו פוגשים את הפריצת גדר ואנחנו לא מוחים... ולמה אנחנו לא מוחים? כי... כי לא נעים... אנחנו מתביישים. לא מסוגלים... ותאמין לי... בא נדבר כמו חבר... אני מבין אותך הכי טוב... פה בגיליון אתה אולי רואה אותי יורה אש וגפרית לכל הכיוונים... אבל מה אתה חושב... כשאני פוגש את השכן או את הקרוב משפחה מולי בגודל טבעי... אני בדיוק כמוך... אני לא מסוגל לבא ולהעיר לו... כי זה באמת קשה...

ולכן אני שואל אותך: אתה רגוע??? כשאתה קורא כזה זוהר הקדוש מפחיד ומזעזע שאומר לך שהחוטאים בפעור זה הסיפור הקטן... ואילו אלו שיכלו למחות ולא מיחו בהם הם פה הסיפור הגדול!! תסתכל לי בעיניים: האם אתה יכול לומר בשקט ובשלווה שעליך לא תהיה תביעה שהיה לך למחות ולא מיחית?? **אה... מה יש לך לומר להגנתך???**

זה מה שמטריד אותי באופן אישי כל הזמן!!! כל פעם שאני מסתכל ימינה ושמאלה ופוגש את האנשים שנמצאים שם ברשת ושקועים בכל הרע שבועלם... (והם מבינים הכי טוב על איזה רע אני מדבר...) לא נעים להודות... אבל לא איכפת לי מהם... סו"ס אני אגואיסט!! אני חושב רק על עצמי... אני יודע שיש עכשיו תקופה לא פשוטה ואני רוצה להתנקות... אני רוצה לדעת שאין עלי תביעה ש"היה להם למחות ולא מיחו..." ואני מצמיד אותך לקיר ואני רוצה שתגלה לי: איך אתה מרגיע את עצמך...

אז כעת... אחרי שיריתי גצים לכל עבר... כעת אני רוצה להרגיע...

שבדיוק בשביל זה!!! ברוך ה' שמסר עולמו לשומרים!!! ואם שמת לב לאחרונה יש התעוררות רבתית של קבוצות שלמות של יהודים יראי ה' שלקחו על עצמם כשליחות לזעוק ולהריע ולמחות בעניינים אלו... והם עושים לנו את העבודה השחורה!! את מה שכ"כ קשה לי ולך לעשות...

ואנחנו צריכים לכל הפחות לגבות אותם!!! לכה"פ לא להתנגד אליהם!! לכל הפחות לתת להם לעשות בשבילנו את העבודה הלא נחמדה הזו כי אם אנחנו לא נתן להם לעשות... אנחנו נתבע על זה...

אגב: אמנם אמרתי פה חידוש!!! אבל אני חושב שסיכמו אותי:

בדיוק כמו שנצטייתי למול את הברן שלי... אבל אני מפחד ולא יודע להחזיק סכין ביד ולכן כיבדתי את המוהל שיעשה את זה בשבילי... וכמו שכיבדתי את השוחט שישחט בשבילי... ככה באותה מידה, נצטייתי למחות בכל מיני אנשים שמסתובבים מתחת האף שלי. אבל היות ואני ביישן ומוג לב ומסמיק ואין לי אומץ לעשות את זה... אז ב"ה כמו שיש מוהל ושוחט

נצטוו לקחת את כל הצדיקים שהיה להם למחות ולא מיחו ולהרוג **אותם!!!** לקחת את כל השרי עשרות... את אותם אלו ששבוע שעבר קראנו עליהם שהם אנשי חיל, יראי אלוקים, אנשי אמת שונאי בצע **ואותם** להרוג... למה?? כי היה להם למחות ולא מיחו!!! והיות זה גרם חילול שם שמים, לכן נגזר כליה על כל כלל ישראל... ולכן בשביל למנוע כליה גמורה... אז צריך להתחיל את הדין בראשי העם, ואולי כך ישוב חרון אף ה' והיה המחנה הנשאר לפליטה... אמנם כאן המקום להעיר שעל דרך הפשט: בגמ' סנהדרין מובא ש"קח את ראשי העם והוקע אותם, ו-הוקע לא קאי על ראשי העם אלא שראשי העם, הם יעמידו בית דין ויענישו את הנצמדים לבעל פעור, אבל הזה"ק מבאר כפשטיה דקרא, ולמעשה לא פליגי: כי לבסוף ראשי העם הרי לא הוקיעו אלא 'והמה בוכים פתח אוהל מועד', וכשראשי העם נצטוו להוקיע ולא הוקיעו, על זה הזה"ק מדבר דו"ק) ובכמה אנשים מדובר?? כאן כבר רש"י עושה את החשבון שדייני ישראל היו 88.000 איש!!! וזו הטרגרדיה האמיתית של חטא פעור!!! מילא עשרים וארבע אלף איש שחטאו בפעור... נו... אנחנו לא מרחמים עליהם... זה עניין שלהם... הם בחרו לחטא ושילמו על זה את המחיר... אבל כל ה-88.000 היראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע... מה הם עשו?? התשובה היא: **שהיה להם למחות ולא מיחו!!!** ואז יש חילול ה'... וברגע שמדובר בחילול ה', זה כבר עונש כליה...

עד כאן דברי רשב"י בזה"ק... **מה כ"כ מזעזע במסמך הזה??**

שמתברר שזה הפוך לגמרי ממה שמקובל לחשוב... אנחנו חושבים שברגע שיש יהודים שחוטאים... השכל הישר אומר שהסיפור הגדול פה זה אלו שחוטאים... רק מה? עעל הדרך יש גם תביעה על אלו שיכלו למחות ולא מחו... **אז זהו שלא!!** רשב"י מגלה לנו שזה בדיוק הפוך!!! דווקא לחוטאים בעצמם... להם יש את החטא הנקודתי... 24.000 איש מתים במגיפה וזהו!!! כאן זה נגמר!! אבל ברגע שיש טענה על היראי אלוקים אנשי אמת שראו ונחשפו והיה מצופה מהם למחות ולא מיחו... כאן זה חילול ה'... חילול ה' זה עוון הרבה יותר חמור מכל עוון אחר... ולכן אלו שהיה להם למחות זה עוון יותר גדול מאלו שצריך למחות בהם...

(אגב: אותו דבר במגילת אסתר ש"ישראל נהנו מסעודתו של אותו רשע..." ועל זה נתחייבו כליה... הרי אלו שאכלו שם בסעודה מקסימום נכשלו בכמה לאוים נקודתיים של מאכלות אסורות ויין נסך וכו'... נו... קורה שאנשים נכשלים בנבלות וטרפות... לא מזה מתחייבים כליה... אבל ברגע שזה דבר קורה ואף אחד לא מוחה חוץ ממרדכי... כאן זה כבר חילול ה' זה כבר "מפני מה נתחייבו ישראל כליה..." רשב"י לשיטתו...)

אי לכך: הגיע הזמן אחת ולתמיד שנקרא את המפה נכון ונבין:

אלו שכבר שקועים באינטרנט... אלו שכבר נצמדו לפעור והם כבר שם... הם כבר לא כ"כ מעניינים אותי... זה עניין שלהם... יש להם את החשבון שלהם עם הרבש"ע... ויתכן שיש מקום אפילו ללמד עליהם סינגוריה... ומי יודע... מי יתן ש"רב חסד מטה כלפי חסד" והם עוד יצאו בדימוס...

אבל הההלל... מה איתנו??? אני חושב על עצמי בעיקר!!! אני ואתה... כל אחד מאיתנו במשבת שלו... בהשפעה הנקודתית של שרי עשרות שלנו!! אנחנו פה בביעה הגדולה!!! התביעה הגדולה והמשמעותית היא לא על החוטאים אלא על כל מי

נכון... הם 'חופרים' לי... אבל אני לגמרי איתם...

כמו כל יהודי... בימים אלו שכל אחד מאיתנו נבהל מהטרגרדיות והאסונות והפיגועים הקשים שמתרחשים... כל אחד מאיתנו מבין שצריך להתחזק... ואני רוצה לשתף אותך בחיזוק אישי שקבלתי ע"פ בלי נדר... יתכן שזה ישמע לך מוזר ואולי לא תבין מה פה הקבלה... אבל עכ"פ לי באופן אישי החיזוק הזה לא נשלף מהשרוול... זה כרוך אצלי בעבודה עצמית פנימית!!! ובכן: החיזוק שקבלתי על עצמי לא פחות ולא יותר: לגבות ולהוקיר ולהכיר טובה לכל אותם יהודים יראים ושלמיים שלקחו על עצמם לקדש מלחמה ומאבק בנושא של פגעי הטכנולוגיה...

וכפי שאמרת... זה לא נשלף לי מהשרוול... כי זה לא סוד שלפעמים הם מרגיזים ומעצבנים... לפעמים הם גם קצת מגזימים... ובינינו... בשלב מסוים ישנה תחושה שהם גם חופרים... (ובפרט אם אני בעצמי לפעמים כותב בנושאים האלו... אז אתה מבין לבד שיש לי את השטאנץ שלי וכל אחד שלא לגמרי לגמרי מדבר בקו שלי ובקילומטרז' המאוד מסוים שלי אז יש לי ביקורת...) ואם זה הועדה לענייני התקשורת או כל חסימה שהיא שבשורה תחתונה היא מצירה את דרכנו זה מעצבן... ואם תשים לב: זה מעצבן אותנו הרבה...

ובתוך עמי אנוכי יושבת וגם אותי זה מעצבן... וכעת בעקבות האסונות שקראו החלטתי שזה יהיה החיזוק שלי!!! אשתדל לא להתעצבן... ולא רק שלא להתעצבן אלא גם לגבות ולהכיר טובה לכפר המעצבנייה הזו...

ולמה?? מה ראיתי על ככה ואיך הגעתי לזה???

ובכן: תרשה לי להוריד כפפות ולהציג את הדברים כמות שהם...

בזה"ק בתחילת פרשת שמות... כשרשב"י הקדוש מתחיל לדבר על הפרשיות של שובבי"ם... הוא מזכיר שם את חטא פעור שלקראת סוף דור המדבר ישראל נכשלו בבנות מדין... וכאן רשב"י אומר דבר נורא: כל אותם יהודים שנכשלו בפעור... **זה הסיפור הקטן...** כי מדובר בסך הכל ב-24.000 איש!!! הם אלו שחטאו והם מתו במגיפה לפני ה'... **זו עדיין הטרגרדיה הקטנה!!!** אבל למעשה הטרגרדיה ההרבה יותר גדולה שקרתה שם הן מבחינה כמותית והן בעוצמה זה היה שלב אחד לאחמ"כ... אחרי שקרה מה שקרה וכך אנשים נצמדו לפעור **ואף אחד לא מחה בהם!!!** כאן התעורר חרון אף איום ונורא על ככלל כלל ישראל... איפה אתם... למה לא מחיתם... למה אתם שותקים?? "והמה בוכים פתח אוהל מועד..." בוכים... כואבים... נאנחים על חילול ה'... אבל תכל'ס למה אף אחד לא קם ומוחה... וכאן התעוררה תביעה כזו נוראה על חילול שם שמים... עד כדי כך שנגזר כליה על כל כלל ישראל כולו!!!

וכאן רשב"י מגיע ומחדש שמה שכתוב בתורה "ויאמר ה' אל משה קח את ראשי העם והוקע אותם תחת השמש"!! אומר רשב"י: שמה

אז זהו!!! שכעת אני רוצה גלות לך סוד... זה הרבה מעבר לזה...

אתה טוען שכל אלו שמנהלים מאבק נגד האינטרנט... זה לא עוזר...

יתכן שזה לא עוזר... אתה יודע למה זה לא עוזר???

כי אתה!!! אתה ואני מתנערים מהם... אתה ואני לא מגבים אותם!!

אנחנו משחקים ראש קטן וברגע שאנחנו רואים מודעה נגד האינטרנט אנחנו מעקמים את האף כי... כי אפפסס... אם אני הייתי כותב את זה... הייתי משתמש בלשון יותר עדינה... בסגנון אחר... הייתי משנה פה ושם... ותכל'ס... בשורה תחתונה ברגע שאנחנו מעקמים את האף אנחנו משדרים התנגדות!!! התנגדות למאבק... ותדע לך: שעקימת האף שלי ושלך מול המאבק... זה נזק לכשעצמו!!! זה ממש בבחינת "היה להם לשתוק ולא שתקו..." מילא אתה לא מוחה... אבל לפחות אם כבר יש מישהו שכן עושה משהו... ונכון שהוא עושה את זה לא לגמרי לעניין... אבל לפחות תשתקו... היה להם לשתוק ולא שתקו!!! רוצה

שאני אמחיש לך מה קורה... בא תשמע: אני עובר עם אשתי ברחוב ורואים איזה פלאייער נגד האינטרנט... אני לא מתאפק ומעקם את האף ומפטיר לאשתי: אוף... הם הגזימו לגמרי... הם מנותקים מהמציאות... זה... הנושא באותו רגע מוצא וממשיכים הלאה ברחוב... למחרת אשתי מגיעה לעבודה ובמסגרת הניהול חשבונות היא צריכה משהו והופ... החסימה האוטומטית של נטפרי לא נותנת!!! תן נוחש אחד ויחיד מה חולף

לאישה באותו רגע בראש??? כן... זה נכון... זה כבר באמת מוגזם... שמת לב?? אותם משפטים שאתמול סיננתי מול הפלייאר המוזר והמוגזם הזה... המשפטים האלו צפים לאשתי מול חסימה שהיא לא מוגזמת בכלל!!! רק מעצבת מאוד... וכעת צריך כח ותעצומות בשביל לבלוע את המחיר שצריך לשלם על החסימה הממוחשבת שלנו... ובאותו רגע מה צפ מול העיניים...??? החוסר גיבוי וההתנערות שיש לי... ותחשוב על זה... אין לך מושג איזה משקל כבד יש לסינון מתחת השפם שלי בייחס למאבק... לעומת זאת אם הייתי רואה את הפלאייער המוזר והייתי מתבטא בסגנון מאוד דומה רק טיפה שונה: הייתי אומר... כן... זה מוזר... אבל מה לעשות... גם את זה צריך... סו"ס אנחנו במאבק... (בפוליטיקה ובקרנות הצדקה אנחנו מבינים מצוין שיש שכבות שונות ויש כאלו שצריך לדבר אליהם עם ישועות ויש כאלו עם כרטיס הגרלה... ואנחנו בולעים ומבינים את זה מצצצצצציון העיקר שבסוף ישיגו את המנדט הנוסף או את היעד של הגיוס המוני... אויכתיך ואערכה לעיניך...) אם כך הייתי מגיב... למחרת אשתי הייתה פוגשת את החסימה ואומרת לעצמה את אותו משפט... נכון... זה מוזר ומעצבן... אבל מה לעשות... אנחנו צריכים חסימה ויש לזה את ההגדרות האלו... בקיצור: חזקו ידיכם!!! חזקו ואמצו!! זו הקבלה שלי... יתן ה' שאעמוד בזה...

ולחלוק לו כבוד ולתת לו את מלא הגיבוי שלו בשביל למסור לו את הקיתונות רותחים של "היה להם למחות ולא מיחו", לו בשביל זה שווה להיות הולכי דרכים בעיצומו של חג הסוכות ולהפסיד מצות סוכה... אתה קולט???)

יש לנו אפשרות לצאת בקלות ידי חובה של "היה להם למחות ולא מיחו"!!! אבל בשביל זה צריך לתת גיבוי מלא לשליחים הנאמנים שעושים לך את העבודה!!! אם אתה לא מוכן לתת את הגיבוי... אז בבקשה... קח אתה את המושכות... קח את השבט מיהודה ותתחיל למחות במתפללי בית הכנסת שלך... בשיוגער שלך... בגיסים שלך... קדימה... נראה אותך... שים לב: היום אני מאוד אנוכי ואגואיסט!!! במאמר הזה אני חושב רק על עצמי... מותר... סו"ס אדם קרוב אצל עצמו... כשיש פיגועים פתאום כל אחד נכנס לפאניקה וחושב על עצמו... כן... אנחנו צריכים לדאוג לנקות את עצמנו... אנחנו נמצאים בדור כזה שהקב"ה עשה שיפוץ אינסטלציה מהיסוד... הקב"ה שם צנרת חדשה שכל הביוב מתנקז למקום אחד... פעם היה לפעמים סתימה והביוב היה עולה למעלה... והיום הכל מתגלגל יופי טופי לרשת... ו-99 אחוז מהסור מרע שבדורנו מתנקז לצנרת אחת שנקראת: הרשת והאינטרנט!!!

נכון שגם מי שמנותק מהאינטרנט גם לו יש ניסיונות... כי סו"ס נשאר אחוז אחד של סור מרע בחוץ... אבל לפחות תדע שזה אחוז אחד!!!

כן... כשבחור ישיבה מתקשר אלי שבור ומספר לי על כל הניסיונות שלו... אני קוטע אותו ואומר לו: סליחה... רגע רגע... יש לי גישה לאינטרנט?? הוא עונה לי: ברוך ה' לא... מאוד מתחשק לי אבל אני מתגבר...

ואז אני נוזף בו: קבלת ציון של 99 במבחן של סור מרע... ואתה שבור?? אתה יודע איזה כמויות מטורפות של סור מרע אתה זוכה בכל יום שאתה שומר על עצמך לא להתקרב לשם... ואתה עוד מעיז להרגיש שבור ולא שווה על האחוז הבודד של סור מרע שאתה עדיין מדשדש בו???

זו המפה בדורנו!!! כן... בדורנו צריך לשים דגש מאוד מאוד חזק על הזהירות מאינטרנט כי שם נמצאים כל המ"ח שערי טומאה... שער טומאה אחד נשאר בחוץ לכל הבני עליה... (ואל תסכים איתי... תמשיך לא להסכים איתי... תמשיך לטעון לי שאינטרנט זה רק נישא... הלוואי וירבו כמותך בישראל...)

ואי לכך ובהתאם לזאת: אם אתה שואל אותי... אנחנו צריכים לחזק ולגבות ולכבד את אלו שמנהלים מאבק בנושא הזה!!! רק אם תכבד אותם ותתן להם רוח גבית... רק אז תוכל להשתמש בהם כקלף... רק ככה תוכל להתנער ולומר יש מישהו שמחה בשבילי... הפרט הזה הוא אמנם חידוש שלי... אבל אדרבה... אם יש לך רעיון מרגיע אחר תגיד לי... (ומיותר לציין שמדובר כאן רק על אלו שמנהלים מאבק נקי ללא אלימות ומעשי נדלדים והשחתת מכשירים ומידות כאחד... ומי שמתנהג בברינות או באלימות מילולית ברור שצריך להתנער ממנו בכל דרך... כמדומני שמיותר לציין זאת... אני סומך על הקוראים השפויים)

וחברא קדישא, ככה ב"ה יש לאחרונה ארגונים שלימים שלקחו על עצמם את השליחות הזו... למחות ולזעוק במקומי... וכל מה שנדרש ממני זה לכבד אותם!!! להכיר בהם!!! ולהכיר להם תודה שהם עושים בשבילי שמאוד מאוד קשה לי לעשות אותה... אה... הם חופרים? אה... הם מרגיזים? נס!!! נס שהם עושים את זה ולא אני!!! הבנת???

אה... אבל תכל'ס הם לא מצליחים לשכנע אף אחד לזרוק את האייפון? סליחה... מי מדבר על לשכנע... אנחנו ממזמן לא שם... אני לא מחפש לשכנע משהו... אני כעת עסוק בעצמי!! שוב: כפי שסיכמנו, אלו שחוטאים באינטרנט, זו הבעיה הקטנה... הבעיה הגדולה היא בעיקר שלי ושלך שהיה להם למחות ולא מיחו... אה... אבל שוב תטען: שהמחאה לא עוזרת כלום?? עוד יותר טוב... בזכותם אני עוד יותר רגוע... ולמה???

כי להוי ידוע לך שהגמ' בשבת אומרת שמידת הדין תבעה שה' יעניש את כל הצדיקים הנאנחים והנאנקים על הרעות הנעשות בתוכה... למה?? כי היה להם למחות ולא מיחו... עונה הקב"ה למידת הדין: גלוי וידוע לפני שאם היו מוחים לא היו מקבלים מהם, ומידת הדין עונה לקב"ה: אז מה... לפניך גלוי!!! לפניהם מי גלוי??? אתה הרבש"ע יודע שאם הם היו מוחים זה לא היה עוזר כלום... אבל הם... הם הרי לא ידעו שזה לא יעזור... אז איך הם ככה שתקו?? ועל זה כתוב שנחתם גזר דינים של הצדיקים והפורענות התחילה מאנשים שקיימו את התורה מאלף עד תי"ו!! אז גמרא איומה ונוראה... אז תנה!!! אתה טוען שכל הארגונים האלו לא מצליחים כלום... אז תנשק את כפות רגליהם!! לפחות בזכותם מידת הדין לא יכולה לטעון ש-מאיפה הם ידעו שלא יקבלו... אז הנה... בשביל זה יש ארגונים שמוחים ולא מקבלים מהם (לטענתך)

ולכן, ולו מהסיבה הזו אנחנו חייבים הכרת הטוב אישית לארגונים האלו!!! כמו שכתוב שם בגמ' ששמואל טוען לר' יהודה: למה אתה לא מוכיח את העבדים של ריש גלותא על העוולות שהם עושים?? עונה לו ר' יהודה: יש לי נס!!!! היות ומר עוקבא הוא הריש גלותא... אז הוא אמור למחות בהם. ואחרי שהטוש של התביעה הרוותחת היא על הראש שלו... עד שהתביעה מגיעה אלי זה כבר קר... (ריש בקריי רישי דריש בחמימי עיי"ש שבת נה...) עכשיו רגע רגע... מה אתה חושב?? אין בדיוק ר' יהודה יכול להפיל את האחריות על הריש גלותא?? אצל איזה עורך דין הוא חתם איתו חוזה?? לא תאמין איפה...

בכל חג ובכל רגל... ר' יהודה, ר' חסדא, רב הונא, עוזבים את הבית והם עולים לרבי שליט"א!!! הולכים לריש גלותא... מה יש?? מה העניין?? הולכים לחלוק כבוד ולהקביל את פניו של מי שמוכן לקחת על עצמו את האחריות בזה שאנחנו חולקים לו כבוד וטורחים לבטא שאנו מגבים אותו ונותנים לו יפוי כח שהוא יהיה ה"שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו..." בזה אנחנו מסירים מעצמנו את האחריות שהיה להם למחות ולא מיחו.

(ושלא תבין... לא תמיד ריש גלותא היה אדם גדול בסדר גדול של מר עוקבא שהיה קרוי 'נתן דצוציתא' והיה צדיק יסוד עולם... לפעמים ריש גלותא היה אדם פחות גדול... ובכל זאת כל גדולי האמוראים היו טורחים מאוד לבא

עד עכשיו הצגתי שיקול אחד ויחיד... שיש עניין לגבות ולכבד את כל מובילי המאבק באינטרנט למרות שזה לא עוזר... ולו בשביל לצאת ידי מחאה...

מפחיד ברחובות! מה עושים עם

הפחד?

בימים אלו שבחוזי תשכ"ל הרב... הרי בחדרים אימה וכולם שואלים איך להרגיע את הילדים... והכי הכי: איך להרגיע את עצמנו?? כן... זה מפחיד... צרו צעדנו מלכת מרחובותינו...
אז אין דבר יותר מרגיע מלהגיד את האמת!!!

ובכן: מהי האמת??

אם זה ערבים ומחבלים ודקירות ופיגועי דריסה זה באמת מפחיד... אבל אם אנחנו מאמינים שהכל בגזירת עליון... אבל זה ממשיך להיות מפחיד!! אבל אלוקים עשה שיראו מלפניו... ה' לא רוצה שנגרע... ממש לא... ה' רוצה להפחיד!!! ה' רוצה לטלטל... ואנחנו צריכים לפחד.. השאלה ממה לפחד? לפחד ממה שה' רוצה שנפחד. אנחנו צריכים לשבת עם הילדים ולחשוב. אם ה' מפחיד אותנו סימן שמשוה לא מוצא חן בעיניו... אולי אנחנו לא מתנהגים לא לגמרי יפה... וה' עושה נו נו נו... צריך לדעת שהפחד ברחובות ירושלים זה לא משהו חדש!!!

כבר בזמן הגמ' היו שם פחדים... הגמ' מספרת (ס.) שהיה תלמיד שהלך יחד עם ר' ישמעאל ברבי יוסי בשוקא דציון... ור' ישמעאל ראה שהתלמיד מפחד (לא ברור איפה זה היה שוקא דציון האם בשוק הערבי, או עיר דוד, או שועפת, או צומת רמות, או נוה יעקב, מה שבטוח, בכל המקומות האלו מפחיד!!) אמר ר' ישמעאל לתלמיד: אתה חוטא?? **הרי כתוב "פחדו בציון הטאים"??** **התלמיד התזיר לר'** ישמעאל בשאלה והרי כתוב "אשרי אדם מפחד תמיד"?? ענה לו ר' ישמעאל: ההוא בדברי תורה כתיב, שהוא מפחד שהוא ישכח את מה שהוא למד אבל הוא לא מפחד מפיגועים... אני לא מבין: ר' ישמעאל שואל את התלמיד: מה... אתה חוטא?? מה פשר השאלה הזו? אולי התלמיד הזה באמת חוטא... נו... ואם הוא חוטא... אז מה יש לר' ישמעאל להרגיע אותו...??

התשובה היא: שכנראה שהיה שם באמת מפחיד!! כנראה שגם אז היו פיגועים בשוקא דציון... והיה מפחיד ומפחיד מאוד!!! וגם ר' ישמעאל פחד כי ה' באמת רצה להפחיד... אבל ממה הוא פחד?? ממה שה' רצה להפחיד... ר' ישמעאל ישב וחשב מה ה' בא להפחיד אותנו... ור' ישמעאל הגיע למסקנה שה' רוצה שנתחזק לרצינות בעסק התורה ונשפחד!!! נפחד מביטול תורה!!! אז הנה... מהיום מפחדים מביטול תורה... מהיום כל הפחד נשאר בבית המדרש... ופחדו אל ה' ואל טובו... אני מפחד להפסיד סדר לימוד... מפחד לבלט תורה... ברגע שהפחד נשאר בבית המדרש כעת יוצאים לשוקא דציון ושם אין מה לפחד... אבל אז לפתע ר' ישמעאל רואה את התלמיד שהוא עדיין מפחד בשוקא דציון!!! הוא שואל אותנו: מה... אתה חוטא?? מה... החלטת להשאיר את הפחד פה?? אם אתה משאיר את הפחד פה... אז מה יהיה עם עבירות? ה' רצה שתפחד מהעבירות ובמקום זה אתה מפחד מהערבים... אז מילא... אתה מפחד מהערבים... אבל אני מפחד על העבירות שלך... מה יגרם לך לפחד מהם???

בקיצור: לפחד יש מטרה!!! לכל פחד יש כתובת!!! אם ה' שולח פחד... ה' רוצה שנפחד ממשוה שהוא רוצה שנפחד... אם אותו תלמיד ממשיך לפחד בשוקא דציון... ר' ישמעאל גם נכנס לפחד... אני מפחד על העבירות שלך... איך תפחד מהם אם בזכות את הפחד על ערבים... איך תפחד מהרבש"ע אם חיפשת כל מיני מטיפלים רגשיים שירגיעו אותך... קל מאוד לדבר... מה שבטוח, ה' רוצה שנפחד.. השאלה ממה? כאן לב יודע מרת נפשו כל אחד בנקודת החיזוק הנדרשת ממנו.

העיגול דבילה שפגע פגיעה ישירה והסתיים באשם תלוי שממתיין למום...

סטאשה הגיע לבית המקדש שפוף... ובידיו אשם תלוי!!! כן... הוא הגיע ממרחק... מהעיר תדמור שבמדבר... מה קרה?? אל תשאל... בשבת שעברה הייתה תקרית לא נעימה בבית הכנסת... היה קידוש אחרי התפילה ובעל השמחה הביא עיגול דבילה וחתך אותו כמו קוגל לפרוסות וכל אחד קיבל חתיכה... אמחיה...

ואז בדיוק באותו שבוע הגיע לעירנו איזה צורבא מרבנן צעיר מתלמידי ר"ע... והגבאי נתן לו להגיד איזה דבר תורה... מה חידוש היה בבית המדרש לאחרונה... ואבימי התחיל לדבר... ואז בתום לב ובחוסר ידיעה הוא העלה נושא מאוד מאוד רגיש וטעון בעיר שלנו... הוא הביא את המחלוקת מה הדין בגוי שהתחתן עם יהודיה ונולד להם ילד... ואותו צורבא מרבנן בתור תלמיד של רבי עקיבא קבע בפשטות שהוולד מסומד!! (למעשה קי"ל שהולד לא מסומד) אוה אוה... אין לך מושג מה הלך פה... איזה תסיסה... תבין: תדמור זו עיר ששייכת לעבדי שלמה שהיו גוים עשירים ובמשך השנים הם התחתנו והתערבבו עם נשים יהודיות... כמעט כולם פה בנים של אמא יהודיה מגוי... ולהגיד שהם מסומדים? ? ? אוה אוה... הוא לא יודע מה הוא עשה.

ואז לפתע סטאשה קם!!! העיניים שלו רשפו אש... הוא לא שלט בעצמו... כולו רתח מזעם... נגעו לו בצלקת הכי רגישה... סטאשה התחיל להתקרב בחמת זעם לאבימי עם אגרוף קסוף... אבימי ראה אותו מתקרב... ונתקף בבהלה... וברח כל עוד נשמתו בו כמלא עיניו כמו משור ביומי ניסן... אבל סטאשה לא ויתר... הוא כ"כ רתח מזעם... הוא היה חייב או לתפוס אותו או לפחות לזרוק עליו משהו... בשבריר שניה הוא לקח איזה חתיכה של עיגול דבילה ורץ אחרי אבימי חזק לכיוונו... ובום!!! פגיעה ישירה... זהו... מגיע לו... הוא קיבל את המנה שלו... סטאשה חזר למקומו... ובמשך דקות ארוכות כולו מתנשף כמעט... ואז לאט לאט סטאשה נרגע... ואז הוא התחיל לתפוס את עצמו... רגע... מה קרה לי... מה זה ההתפרצות הזו... והכי הכי: תכל"ס... זרקתי ד' אמות ברה"ר... זו מלאכה גמורה!!! אני חייב חטאת!!! אבל רגע... האם זה היה כשיעור או לא... אמנם כן... לקחתי חתיכה של דבילה אבל אני חושב שהיא הייתה ממש גבולית... מאוד קשה לי להעריך האם היה בזה כרגורת או לא... נו... מה עושים?? אני חייב חטאת או לא? כן לא? כן לא...

לסטאשה לא הייתה ברירה... הוא יצא לרחובה של עיר בשעת דמדומי חמה כדי לחפש את אבימי שקיבל את ה'מנה... גם לבקש ממנו סליחה וגם לאסוף מידע ושחזור האירוע... (כן... כמו שכיום בתאונה, הפרטים הם מאוד חשובים בייחס לביטוחים וכו'... אז בחילול שבת גם הממצאים מאוד חשובים) אבל איפה... לך תמצא אותו... יודעי דבר סיפרו לו שאבימי כ"כ נבהל מסך... שהוא רץ מהר להחשיך על התחום... הוא אמר לנו שהוא מחכה לשניה שתצא שבת בשביל לברוח מהר מהר לפני שהזרוע הארוכה שלך תתפוס אותו... בקיצור: אדהכי והכי האובייקט נמלט וסטאשה נשאר תקוע עגמומי אוכל את הלב ועם ספקות ללא מענה... אוי... סטאשה נאנח... עשיתי טעות ועכשיו אני משלם... הבן אדם נעלם לי... ומי יוכל להגיד לי מה היה וכמה...

תכל"ס... סטאשה לא היה רגוע... הילד שלו גם התחיל להרגיש לא טוב וסטאשה התחיל לדאוג מהפורענות ונכנס ללחץ... ואז הוא החליט... אין ברירה... היות ואני מסופק האם זה היה כשיעור או לא... אז לכה"פ אני אלך לירושלים להקריב אשם תלוי... קדימה... (אשם תלוי כידוע הוא קרבן יותר יוקרתי מחטאת... כי חטאת זו כשבה... ואילו אשם תלוי זה האבא שלה, האילל! והוא צריך להיות בעלות של שני סלעים אל פחות... אבל אל תרחם עליו... סוף לא חסר לעבדי שלמה... אל תשכח ששלמה שלח אותם להביא זהב מאופירה שלדעת החיד"א זו יבשת אמריקה... בקיצור: הוא אמריקאי, הכל בסדר...) בקיצור: סטאשה הגיע לבית המקדש להקריב אשם תלוי... שם במקום קיבל אותו הלוי והתחיל לתחקר אותו מה קרה... מה פרטי הסיפור... למה החלטת שאתה צריך להקריב אשם תלוי... (בפרט יהודי שמגיע מתרומה... אי אפשר לסמוך על השיקול דעת שלו... מה קרה שהוא החליט להקריב אשם תלוי על הבוקר?? לך תדע... הוא מסוגל גם להתבלבל בין חטאת למעשר שני) סטאשה התחיל לספר בשקט ולגולל את הפרשיה עם הדבילה הדיבקה... והלוי שמע והתחיל לצחוק... כן כן... מישהו פה הגיע בדיוק אתמול ומסר את הפרטים שלו ואמר שאם יבא לכאן יהודי להקריב אשם תלוי בעקבות זריקת חתיכת דבילה אז תגידו לו שאני לומד פה בדיוק בישיבת הקיבוץ לאוכלי חולין על תורת תרומה ואם צריך מידע נוסף אני פה... מהר מהר קראו לאבימי... הוא הגיע די נכון... סטאשה היה עוד יותר נכון... וסטאשה בראש ובראשונה ביקש סליחה... תבין אותי... הנושא הזה ההעלית מאוד רגיש אצלנו... דרכת לי על היחס!!! הם התפייסו... אבימי התנצל על האונאת דברים... וגם סטאשה התנצל על העיגול דבילה שפגע!!! וקעת תכל"ס... אבימי... תגיד לי: העיגול דבילה שפגע... האם היה פה כרגורת או לא??? אבימי חיך ואמר: אוה... ועוד איך היה בו כרגורת... הוא היה קרוב לחצי פרס... אם אתה מסופק האם זה אשם תלוי או חטאת... תהיה רגוע... אתה חייב קרבן חטאת לכל הדעות!!! (השאלה אם אתה חייב גם על חובל... כי היה לי שם מכה עם סימן כחול במשך שבוע וחצי... כאן זה כבר תלוי בחובל וצריך לכלבל) בקיצור: סטאשה יצא משם מבולבל לגמרי... מצד אחד אין שמחה כהתרת הספקות... אם אני יודע שאני חייב חטאת... אז טוב שאני יודע שאוכל להתכפר כמה שיותר מהר... ולחזור הבייתה ולשמעו שהילד מרגיש יותר טוב... אבל מה אני עושה עכשיו עם האשם תלוי... הרי אני מצדי הגעתי מתוכנן... כבר הספקתי להפריש אשם תלוי... ואל תשכח שאשם תלוי זה זכר!!! ואילו חטאת זה נקיבה!!! אז מה אני עושה עם האשם תלוי הזה?? אין הרבה ברירה... האשם תלוי יצטרך לרעות בעדר עד שיפול בו מום וכשיפול בו מום אז יהיה אפשר לפדות אותו והוא יהפוך להיות חולין (ולא הקדש) ואילו הכסף ילך לנדבה... צריך לשלש אותו בשופרות של המקדש בקופה שנקראת נדבה... בקיצור: כעת זה תהליך... זה לא משהו שמגיע ברגע... אתה צריך לתת לאשם תלוי לטייל... לרעות במרעה הלון חזור... ואז בדרך כלל תוך חודש ימים נופל בו מום...

אז בשביל זה יש רועה צאן מיוחד שמתגורר ליד ירושלים והוא מתנדב לעשות שירות "ירעה עד שיסתאב..." סטאשה הגיע לשם ונדהם לראות תעשייה של ממש!!! מלא מלא כבשים ופרות ועיזים... כל אחד נמצא בתא משלו... רפת או דיר משלו... מיד בכניסה יש דיר גדול מאוד שכתוב עליו "מסכת תמורה"!!! אתה רואה?? כל הבהמות שנמצאות פה זה תמורות שלא יכולות להיקרב... הנה... התא הזה שייך לתמורת פסח קודם חצות (כי אחרי חצות היא קרבה), והתא הזה שייך לתמורת אשם... והתא הקטן הזה שייך לתמורת עולה במידה והוא הפריש נקיבה... אוה... אתה רואה את הפרה הזו!! זו הפרה המיתולוגית שהבעלים שלה אמר היו זו תמורת עולה תמורת שלמים, ואף בגמר דבריו אדם נתפס והיא גם צריכה להמתין עד שיפול בה מום... עכשיו!!! אתה רואה שם דיר סגור... לשם אל תתקרב... תזהר... שם יש רוחות רפאים... שם זה תמורת חטאת וולד חטאת שקי"ל הלכה למשה מסיני שתמות!!! הלאה... עוברים לדיר הבא... כאן זה חטאת שנאבדה לבעלים שלה... ולא הייתה לו ברירה והוא הפריש חטאת אחרת במקומה, והוא כבר סמך והתוודה על השניה, ורגע!!! רגע לפני שהוא בא לשחוט אותה... הופה... באו מהר מהר לבשר לו שהחטאת האבודה נמצאה... היה לה נס!!! כי בזכות זה היא יצאה בדימוס ויש לה כעת את הזכות שיפדו אותה לאחר שיפול בה מום... כי אם היא היו מוצאים אותה רגע אחד אחרי שהקריבו את החטאת, היא הייתה נכנסת לרשימה השחורה של ד' חטאות המתות שאחת מהם זה חטאת אבודה... בקיצור: ככל הנראה עד פסח הקרוב יהיה פה לסטאשה את דמי האשם והוא ישלש אותם בשופר של מותר אשם...

